

Kosjalugu

Ma ütli uma esälõ,
õt läämi kosja minulõ
Ai kõnna, kõnna, kõssa-kõssa kõnna
läämi kosja minulõ

Esä üteli ei saa minna,
hobõnõ om hoitmalda
Hoiõ hobõst nätäl paar,
hopõn saiõ nii ku traav
Ütli jälki esälõ,
tulõ istu no mu kõrvalõ
Kui ma uhjo helodi,
sis esä kõrval värisi
Viistõist versta virodi
ja Kerä küläh olligi
Manni poolõ sõidi ma
sisse nii ku kopaga
Meid tarrõ sisse kutsuti
ja tsäie juuma pallõldi
Võti puust pudela
ja panni lavva pääle
Sis küssõ mõrs´a esä käest,
mis pridanast sa annadõ
Pridanast saa lehm, lammast
hopõn vedrovankriga

Ma ütlesin oma isale, et lähme kosja! Ta vaidles vastu, et hobune pole valmis. Hoidsin siis hobust paar nädalat ja kõik sai korda. Istusime siis vankrile ja sõitsime Kerä külla, kus kutsuti meid teed juuma. Arutlesime mõrsja isaga kaasavara üle ja leppisime, et sinna saab lehm, lammast ja hobune vedrovankriga!